

Sygn. akt IV CSK 486/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku J. R.
przy uczestnictwie A.L. , J. R. i K. R.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 21 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) ustala, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. – zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością – może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez wnioskodawcę skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania (s. 2) oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienia nie odpowiadają wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadzają się one do wskazania na trzy okoliczności dotyczące szczegółowych kwestii procesowych w zakresie oceny dowodów, których nie sposób zakwalifikować jako istotnych zagadnień prawnych. Symptomatyczne jest zresztą, że strona skarżąca przedstawionych zagadnień nie osadza w jakimkolwiek kontekście prawnym, aczkolwiek skoro mają one cechować się istotnością z punktu widzenia prawnego, to niezbędne jest umiejscowienie ich w konkretnej płaszczyźnie jurydycznej.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została wykazana. Skarżący nie wskazał bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni przepisu art. 945 § 1 pkt 1 k.c., ani też – poza gołosłownym stwierdzeniem – nie wyjaśnił, na czym polega ewentualna rozbieżność w orzecznictwie Sądów co do wykładni powyższego przepisu w obu podanych we wniosku postanowieniach Sądu Najwyższego.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.